

กฎหมายความปลอดภัยของเครื่องใช้และวัสดุไฟฟ้า
[กฎหมาย ฉบับที่ 234 ปี ค.ศ. 1961/ คำแปลฉบับชั่วคราว]

เนื้อหา

- ตอนที่ 1 บทบัญญัติทั่วไป (มาตรา 1-2)
- ตอนที่ 2 รายงานการประกอบกิจการ (มาตรา 3-7)
- ตอนที่ 3 การประเมินความสอดคล้องของเครื่องใช้และวัสดุไฟฟ้า (มาตรา 8-26)
- ตอนที่ 4 ข้อกำหนดในการจำหน่าย (มาตรา 27-28)
- ตอนที่ 5 หน่วยงานประเมินความสอดคล้องที่ได้รับอนุญาต
 - ส่วนที่ 1 หน่วยงานประเมินความสอดคล้องที่ได้รับอนุญาต (มาตรา 29-42.2)
 - ส่วนที่ 2 หน่วยงานประเมินความสอดคล้องที่ได้รับอนุมัติ (มาตรา 42.3-42.4)
- ตอนที่ 5-2 ระเบียบในการป้องกันอันตราย (มาตรา 42-3 – 42-4)
- ตอนที่ 6 บทบัญญัติอื่น ๆ (มาตรา 43-56)
- ตอนที่ 7 บทลงโทษ (มาตรา 57-61)

ตอนที่ 1 บทบัญญัติทั่วไป

(วัตถุประสงค์)

มาตรา 1

กฎหมายฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อควบคุมการผลิต การจำหน่าย ของเครื่องใช้และวัสดุไฟฟ้า เพื่อส่งเสริมกิจกรรมการประกอบธุรกิจโดยสมัครใจ เพื่อมั่นใจในความปลอดภัยของเครื่องใช้และวัสดุไฟฟ้าและป้องกันอันตรายและคลื่นรบกวนที่เป็นผลมาจากเครื่องใช้และวัสดุไฟฟ้า

(คำจำกัดความ)

มาตรา 2

1. “เครื่องใช้และวัสดุไฟฟ้า” ที่ใช้ในกฎหมายฉบับนี้กำหนดคำนิยามดังต่อไปนี้
 - (1) ส่วนของอุปกรณ์ไฟฟ้าที่ใช้ทั่วไป (“อุปกรณ์ไฟฟ้าที่ใช้ทั่วไป” ตามที่ระบุในมาตรา 38 วรรค 1 ของกฎหมายการใช้ประโยชน์จากอุตสาหกรรมไฟฟ้า [กฎหมายฉบับที่ 170 ปี ค.ศ. 1964]) หรือเครื่องจักร เครื่องใช้ หรือวัสดุที่เกี่ยวข้องกับการเชื่อมต่อ ตามที่กำหนดโดยคำสั่งคณะรัฐมนตรี;
 - (2) เครื่องกำเนิดไฟฟ้ากำลังชนิดเคลื่อนที่ได้ ตามที่กำหนดโดยคำสั่งคณะรัฐมนตรี

2. “เครื่องใช้และวัสดุไฟฟ้าที่กำหนด” ที่ใช้ในกฎหมายฉบับนี้อ้างถึงเครื่องใช้และวัสดุไฟฟ้า ซึ่งอาจเป็นสาเหตุให้เกิดอันตรายหรือเกิดคลื่นรบกวนอันเนื่องมาจากโครงสร้าง วิธีการใช้ หรือเงื่อนไขอื่นของการใช้ ตามที่กำหนดโดยคำสั่งคณะรัฐมนตรี

ตอนที่ 2 รายงานการประกอบกิจการ

(รายงานการประกอบกิจการ)

มาตรา 3

บุคคลที่ประกอบธุรกิจการผลิตหรือการนำเข้าเครื่องใช้และวัสดุไฟฟ้า จะต้องรายงานประเภทของผลิตภัณฑ์เครื่องใช้และวัสดุไฟฟ้าตามที่กำหนดโดยคำสั่งกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรม ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรม (METI) (ซึ่งต่อไปจะเรียกว่า “คำสั่ง METI”) ภายใน 30 วันนับตั้งแต่เริ่มประกอบธุรกิจ ในเรื่องดังต่อไปนี้

1. ชื่อหรือชื่อทางการค้า ที่อยู่ และในกรณีที่เป็นนิติบุคคลให้ใช้ชื่อของผู้แทน;
2. ประเภทของผลิตภัณฑ์เครื่องใช้และวัสดุไฟฟ้า ตามที่กำหนดในคำสั่ง METI;
3. ชื่อและสถานที่/ สาขาหรือที่ตั้งของสถานประกอบการ ที่ผลิตเครื่องใช้และวัสดุไฟฟ้าที่เกี่ยวข้อง (ในกรณีของบุคคลที่ประกอบธุรกิจการนำเข้าเครื่องใช้และวัสดุไฟฟ้า ให้ระบุชื่อหรือชื่อทางการค้า และที่อยู่ของผู้ผลิตของเครื่องใช้และวัสดุไฟฟ้าที่เกี่ยวข้อง).

(การครอบครอง)

มาตรา 4

1. บุคคลใดทำรายงานภายใต้บทบัญญัติตามมาตราที่กล่าวข้างต้น (ซึ่งต่อไปจะเรียกว่า “การรายงานของผู้ขาย”) ที่กำหนดธุรกิจทั้งหมดสำหรับการทำรายงานต่อบุคคลอื่น หรือในกรณีที่มีการได้รับมรดก การรวมกิจการหรือแยกตัว (รายงานเฉพาะส่วนที่เกี่ยวกับการแยกกิจการจากที่ได้รับมรดกทั้งหมด) ที่เกี่ยวข้องกับรายงานการของผู้ขาย ผู้ได้มาซึ่งการรายงานการประกอบกิจการทั้งหมด ผู้รับมรดก (กรณีที่มีการได้รับมรดกร่วมกัน จะมีผู้เดียวเท่านั้นที่ได้รับการเห็นพ้องอย่างเป็นเอกฉันท์จากผู้ที่ได้รับมรดกทั้งหมด) นิติบุคคลที่ได้รวมกิจการที่มีอยู่หรือจัดตั้งขึ้นใหม่อันเนื่องมาจากผลของการรวมกิจการ หรือนิติบุคคลที่ประสบความสำเร็จในธุรกิจทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง อันเนื่องมาจากผลของการแยกกิจการจะต้องมีหน้าที่ในการทำรายงานการประกอบกิจการด้วย
2. บุคคลใดมีหน้าที่ต้องทำรายงานตามความในวรรคก่อนหน้านี้ จะต้องทำรายงานตามความเป็นจริงพร้อมด้วยเอกสารเสนอต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรมโดยทันที

(รายงานการเปลี่ยนแปลง)

มาตรา 5

ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ ตามมาตรา 3 ข้อ 1 ถึง 3 การรายงานของผู้ขายจะต้องรายงานการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรมโดยทันที อย่างไรก็ตาม จะไม่ใช้บังคับในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงในรายละเอียดที่ไม่สำคัญ ตามที่กำหนดในคำสั่ง METI

(รายงานการเลิกประกอบกิจการ)

มาตรา 6

เมื่อเลิกประกอบกิจการจะต้องจัดทำรายงานการเลิกประกอบกิจการด้วย โดยผู้ประกอบการจะต้องรายงานต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรมโดยทันที

(การจัดเตรียมข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการรายงาน)

มาตรา 7

บุคคลใดก็ตามอาจร้องขอต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรมให้จัดหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าว ตามที่ระบุในมาตรา 3 ข้อ 1 และ 2

ตอนที่ 3 การประเมินความสอดคล้องของเครื่องใช้และวัสดุไฟฟ้า

(เงื่อนไขการปฏิบัติตามข้อกำหนด)

มาตรา 8

1. การรายงานของผู้ขายที่มีการผลิตหรือนำเข้าซึ่งเครื่องใช้และวัสดุไฟฟ้า ประเภทของผลิตภัณฑ์ที่กำหนดในรายงานซึ่งทำขึ้นตามความในมาตรา 3 (ซึ่งต่อไปจะเรียกว่า “ประเภทของผลิตภัณฑ์ที่กำหนดในรายงาน”) จะต้องเป็นไปตามข้อกำหนดทางเทคนิค ตามที่กำหนดในคำสั่ง METI (ซึ่งต่อไปจะเรียกว่า “ข้อกำหนดทางเทคนิค”). อย่างไรก็ตาม จะไม่ใช้บังคับในกรณีดังต่อไปนี้

- (1) เมื่อได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรม ให้ผลิตหรือนำเข้าเครื่องใช้และวัสดุไฟฟ้าที่มีการใช้ในกรณีพิเศษ
- (2) มีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตหรือนำเข้าเพื่อใช้ในการทดลองเท่านั้น

2. การรายงานของผู้ชายที่ดำเนินการทดสอบกับเครื่องใช้และวัสดุไฟฟ้าที่มีการผลิตหรือนำเข้า ตามที่ระบุในวรรค 1 ตามคำสั่ง METI จะต้องจัดเตรียมและจัดเก็บบันทึกการทดสอบไว้ด้วย (ไม่รวมถึงเครื่องใช้และวัสดุไฟฟ้าที่ผลิตหรือนำเข้ามาโดยมีเงื่อนไขดังที่ได้กล่าวไว้ในวรรคก่อน)

(การประเมินความสอดคล้องของเครื่องใช้และวัสดุไฟฟ้าที่กำหนด)

มาตรา 9

เมื่อเครื่องใช้และวัสดุไฟฟ้าที่กำหนดในวรรค 1 ของมาตรา 8 เกี่ยวข้องกับการผลิตหรือนำเข้าเป็นเครื่องใช้และวัสดุไฟฟ้าที่กำหนด (ไม่รวมถึงเครื่องใช้และวัสดุไฟฟ้าที่ผลิตหรือนำเข้ามาโดยมีเงื่อนไขดังที่ได้กล่าวไว้แล้วก่อนหน้านี้) การรายงานของผู้ชายจะต้องมีการประเมินเครื่องใช้และวัสดุไฟฟ้าก่อนการจำหน่ายโดยหน่วยงานที่ได้รับอนุญาตหรือได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรมตามความในวรรคต่อไปในข้อใดข้อหนึ่งดังนี้ (ต่อไปจะเรียกว่า “การประเมินความสอดคล้อง”) ได้รับหนังสือรับรองตามที่กำหนดในวรรคนั้น อย่างไรก็ตาม จะไม่ใช่บังคับในกรณีหนังสือรับรองตามที่กำหนดในวรรคที่เกี่ยวข้องกับข้อ 2 ได้มีการดำเนินการไปแล้ว หากช่วงเวลาที่กำหนดโดยคำสั่งคณะรัฐมนตรีที่คำนวณจากวันที่หนังสือรับรองที่เกี่ยวข้องยังไม่ได้รับการอนุญาตสำหรับแต่ละประเภทของเครื่องใช้และวัสดุที่กำหนดหรือเอกสารที่กำหนดโดยคำสั่ง METI ให้มีความเทียบเท่ากับหนังสือรับรองที่ได้มีการดำเนินการแล้ว

(1) เครื่องใช้และวัสดุไฟฟ้าที่กำหนด

(2) การทดสอบการใช้เครื่องใช้และวัสดุไฟฟ้าที่กำหนด เครื่องมือในการทดสอบ และเรื่องอื่นๆตามที่กำหนดในคำสั่ง METI ต้องระบุในรายงานโรงงานของผู้ชาย หรือที่ตั้งของสถานประกอบการที่เกี่ยวข้องกับเครื่องใช้และวัสดุไฟฟ้าที่กำหนด

2. หน่วยงานที่ได้รับอนุญาตหรือได้รับอนุมัติตามที่กำหนดในวรรคหนึ่ง จะต้องประเมินในเรื่องที่กำหนดในแต่ละข้อของวรรคนั้น ตามคำสั่ง METI และหากเห็นว่าเป็นไปตามข้อกำหนดทางเทคนิคและข้อกำหนดอื่นๆ ที่ระบุในข้อ 2 ของวรรคนั้นแล้ว จะต้องสามารถออกรายงานของผู้ชายที่เกี่ยวข้องในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหนังสือรับรองเพื่อให้ผลตามคำสั่ง METI

(การแสดงเครื่องหมาย)

มาตรา 10

1. หากการรายงานของผู้ชายได้มีการดำเนินการตามเงื่อนไขตามความในมาตรา 8 วรรค 2 ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามข้อกำหนดทางเทคนิคของประเภทของผลิตภัณฑ์สำหรับเครื่องใช้และวัสดุไฟฟ้างดระบุในรายงาน ผู้ชายอาจแสดงเครื่องหมายตามวิธีการที่กำหนดในคำสั่ง METI บนเครื่องใช้และวัสดุไฟฟ้าที่เกี่ยวข้อง (ในกรณีของเครื่องใช้และวัสดุไฟฟ้าที่กำหนดตาม มาตรา 8 วรรค 2 และมาตรา 9 วรรค 1)

2. หากการรายงานของผู้ขายไม่ได้แสดงเครื่องหมายบนประเภทของผลิตภัณฑ์เครื่องใช้และวัสดุไฟฟ้า ตามความที่กำหนดในวรรคก่อนหน้านี้ ห้ามมิให้ผู้ใดแสดงเครื่องหมายดังกล่าวบนเครื่องใช้และวัสดุไฟฟ้าที่กำหนดตามวรรคนั้น หรือเครื่องหมายอื่นที่คล้ายกัน

(คำสั่งสำหรับการปรับปรุงให้ดีขึ้น)

มาตรา 11

เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรมเห็นว่าการรายงานของผู้ขายมีการฝ่าฝืน ตามความในมาตรา 8 วรรค 1 รัฐมนตรีอาจสั่งการให้นำมาตรการที่จำเป็นมาใช้เพื่อปรับปรุงการผลิต การนำเข้า หรือวิธีการทดสอบ ของเครื่องใช้และวัสดุไฟฟ้า หรือวิธีสำหรับการปฏิบัติงานอื่น ๆ

(การห้ามแสดงเครื่องหมาย)

มาตรา 12

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรมอาจห้ามแสดงเครื่องหมายบนชนิดของ ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้และวัสดุไฟฟ้า ตามความในมาตรา 10 วรรค 1 เป็นเวลา 1 ปีหรือน้อยกว่า ในกรณี ดังต่อไปนี้

- (1) ประเภทของเครื่องใช้และวัสดุไฟฟ้าที่ระบุในรายงานการผลิตหรือนำเข้าตามการรายงานของผู้ขายที่ไม่ เป็นไปตามข้อกำหนดทางเทคนิค (ไม่รวมถึงการผลิตหรือนำเข้าเครื่องใช้และวัสดุไฟฟ้าซึ่งเป็นไป ตามมาตรา 8 วรรค 1) และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรมเห็นว่ามีความ จำเป็นอย่างยิ่งเพื่อป้องกันอันตรายหรือคลื่นรบกวนจากประเภทของผลิตภัณฑ์เครื่องใช้และวัสดุไฟฟ้า ที่เกี่ยวข้องซึ่งไม่เป็นไปตามข้อกำหนดทางเทคนิค
- (2) ประเภทของผลิตภัณฑ์เครื่องใช้และวัสดุไฟฟ้าที่กำหนดในรายงานการผลิตหรือนำเข้าที่รายงานโดย ผู้ขาย มีการฝ่าฝืนตามความในมาตรา 8 วรรค 2 หรือ มาตรา 9 วรรค 1
- (3) ประเภทของผลิตภัณฑ์ที่ระบุในรายงานมีการฝ่าฝืนคำสั่งตามความในมาตรา 11 ก่อนหน้านี้ที่เกี่ยวข้องกับ ประเภทของผลิตภัณฑ์เครื่องใช้และวัสดุไฟฟ้าที่ระบุในรายงานการผลิตหรือนำเข้าตามการ รายงานของผู้ขาย

ยกเลิก มาตรา 13 ถึง 16

ตอนที่ 4 ข้อจำกัดในการจำหน่าย

(ข้อจำกัดในการจำหน่าย)

มาตรา 27

1. ห้ามมิให้ผู้ผลิต นำเข้า หรือจำหน่ายเครื่องใช้และวัสดุไฟฟ้า จำหน่ายหรือมีวัตถุประสงค์เพื่อจำหน่ายเครื่องใช้และวัสดุไฟฟ้า โดยไม่ได้แสดงเครื่องหมายตามที่ระบุในมาตรา 10 วรรค 1
2. บทบัญญัติในวรรคก่อนหน้านี จะไม่ใช้บังคับในกรณีดังต่อไปนี้
 - (1) กรณีของการจำหน่ายหรือมีวัตถุประสงค์เพื่อจำหน่ายเครื่องใช้และวัสดุไฟฟ้าเพื่อใช้สำหรับการใช้ในกรณีพิเศษซึ่งได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรม
 - (2) กรณีของการจำหน่ายหรือมีวัตถุประสงค์เพื่อจำหน่ายเครื่องใช้และวัสดุไฟฟ้าซึ่งได้รับความเห็นชอบตามที่ระบุในมาตรา 8 วรรค 1 ข้อ 1

(ข้อจำกัดการใช้)

มาตรา 28

1. ห้ามมิให้ผู้ดำเนินธุรกิจสาธารณูปโภคไฟฟ้าที่ระบุในกฎหมายการใช้ประโยชน์จากอุตสาหกรรมไฟฟ้า ตามมาตรา 2 วรรค 1 ข้อ 10 ห้ามมิให้ผู้ใดติดตั้งเครื่องอำนวยความสะดวกไฟฟ้านั้นสำหรับใช้ส่วนตัว ตามที่ระบุในมาตรา 38 วรรค 4 ของกฎหมายนั้น ห้ามมิให้ผู้ชำนาญพิเศษด้านไฟฟ้าตามที่ระบุในกฎหมายผู้ชำนาญพิเศษด้านไฟฟ้า (กฎหมาย ฉบับที่ 139 ปี ค.ศ.1960) ตามมาตรา 2 วรรค 4 ห้ามมิให้ผู้ชำนาญพิเศษด้านไฟฟ้าสำหรับประเภทพิเศษตามที่ระบุในมาตรา 3 วรรค 3 ของกฎหมายนั้น และห้ามมิให้วิศวกรไฟฟ้าที่ได้รับอนุญาตตามที่ระบุในมาตรา 3 วรรค 4 ของกฎหมายนั้น ใช้เครื่องใช้และวัสดุไฟฟ้าอื่นใดที่นอกเหนือไปจากที่แสดงเครื่องหมายตามที่กำหนดในมาตรา 10 วรรค 1 ในการติดตั้งหรือการดัดแปลงอุปกรณ์ไฟฟ้าที่สร้างขึ้นสำหรับกฎหมายสาธารณูปโภคไฟฟ้าตามมาตรา 2 วรรค 1 ข้อ 14
2. บุคคลใดก็ตามประกอบธุรกิจการผลิตของผลิตภัณฑ์ดังกล่าวตามที่กำหนดโดยคำสั่งคณะรัฐมนตรี ใช้ผลิตภัณฑ์ของเครื่องใช้และวัสดุไฟฟ้าเป็นชิ้นส่วนหรือส่วนประกอบ จะต้องไม่ใช่เครื่องใช้และวัสดุไฟฟ้าที่นอกเหนือไปจากที่แสดงเครื่องหมายตามที่ระบุในมาตรา 10 วรรค 1
3. ความในวรรค 2 ของมาตราก่อนหน้านี้จะใช้บังคับโดยอนุโลมตามกรณีในสองวรรคข้างต้น

ตอนที่ 5 หน่วยงานประเมินความสอดคล้องที่ได้รับอนุญาต

ส่วนที่ 1 หน่วยงานประเมินความสอดคล้องที่ได้รับอนุญาต

(การอนุญาต)

มาตรา 29

1. หน่วยงานที่ให้การอนุญาตตามความในมาตรา 9 วรรค 1 จะต้องเริ่มดำเนินการจากการยื่นคำร้อง โดยบุคคลซึ่งมีความประสงค์ที่จะนำการประเมินความสอดคล้องไปปฏิบัติตามคำสั่ง METI สำหรับแต่ละประเภทของผลิตภัณฑ์ตามที่กำหนดในคำสั่ง METI (ยกเว้นในกรณีที่บุคคลซึ่งจะนำการประเมินความสอดคล้องไปใช้กับธุรกิจที่มีตั้งอยู่ต่างประเทศ)
2. เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรมเห็นว่ามีความจำเป็นภายหลังจากได้รับการยื่นคำขอตามที่ระบุในวรรคก่อนหน้านี้ รัฐมนตรีอาจจะให้จัดตั้งสถาบันแห่งชาติว่าด้วยเทคโนโลยีและการตรวจประเมิน (ต่อไปนี้จะเรียกว่า “สถาบันแห่งชาติ”) ซึ่งเป็นองค์กรอิสระ ดำเนินการสำรวจความจำเป็น ไม่ว่าจะเกี่ยวข้องกับการยื่นคำขอตามแต่ละวรรคในมาตรา 31 หรือไม่ก็ตาม

(การขาดคุณสมบัติ)

มาตรา 30

ผู้ใดก็ตามเข้าข่ายข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้จะไม่สามารถได้รับการอนุญาตตามที่ระบุในมาตรา 9 วรรค 1 ได้

- (1) ผู้ใดฝ่าฝืนตามความในกฎหมายฉบับนี้หรือถูกควบคุมตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายนี้ ถูกตัดสินให้จ่ายค่าปรับหรือถูกลงโทษ จะไม่ได้รับการอนุญาตเป็นเวลาอย่างน้อย 2 ปี นับตั้งแต่มีคำตัดสินหรือถูกสั่งพักใช้
- (2) ผู้ใดก็ตามเป็นหน่วยงานที่ให้การอนุญาตโดยรัฐมนตรี ถูกยกเลิกตามความในมาตรา 41 ผู้นั้นจะไม่ได้รับอนุญาตเป็นเวลาอย่างน้อย 2 ปี นับจากวันที่ถูกสั่งยกเลิก
- (3) นิติบุคคลซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ มีการประกอบกิจการให้ถือว่าเข้าข่ายสองข้อที่กล่าวมาข้างต้น

(หลักเกณฑ์สำหรับการอนุญาต)

มาตรา 31

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรมจะไม่อนุญาตคำขอ เว้นแต่รัฐมนตรีจะเห็นว่าการยื่นคำขอเพื่อขออนุญาตตามที่ระบุในมาตรา 9 วรรค 1 เป็นไปตามข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้

- (1) ผู้ยื่นคำขอในการครอบครองมีสถานะทางการเงินที่พอเพียง และมีความสามารถที่จะนำการประเมินความสอดคล้องไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้องและไม่มีปัญหา

- (2) หากผู้ยื่นคำขอเป็นนิติบุคคล องค์ประกอบของเจ้าหน้าที่และสมาชิกตามที่กำหนดในคำสั่ง METI เป็นนิติบุคคลที่ไม่มีความเสี่ยงต่อการดำเนินการทำให้เกิดความล่าช้าต่อการประเมินความสอดคล้อง
- (3) นอกจากหลักเกณฑ์ที่กำหนดในข้อก่อนหน้านี้ ผู้ยื่นคำขอตามข้อกำหนดที่กำหนดโดยคำสั่ง METI จะต้องไม่มีความเสี่ยงต่อการนำการประเมินความสอดคล้องไปใช้อย่างไม่เป็นธรรม

(การขออนุญาตใหม่)

มาตรา 32

1. หากการขออนุญาตที่กำหนดตามความในมาตรา 9 วรรค 1 ไม่ดำเนินการขออนุญาตใหม่ภายใน 3 ปี ตามคำสั่งรัฐมนตรี การอนุญาตจะสิ้นสุดลงเมื่อถึงกำหนด
2. บทบัญญัติที่กล่าวไว้ในสามมาตราข้างต้นจะใช้บังคับโดยอนุโลมกับการขออนุญาตใหม่ตามที่ระบุไว้ในวรรคก่อนหน้านี้

(เงื่อนไขในการประเมินความสอดคล้อง)

มาตรา 33

1. เมื่อบุคคลใดได้รับอนุญาตตามความในมาตรา 9 วรรค 1 (ต่อไปจะเรียกว่า “หน่วยงานประเมินความสอดคล้องที่ได้รับอนุญาต”) ถูกร้องขอให้ดำเนินการประเมินความสอดคล้อง หน่วยงานประเมินความสอดคล้องที่ได้รับอนุญาตจะต้องดำเนินการประเมินความสอดคล้องโดยไม่รีรอ เว้นแต่จะมีเหตุผลที่ไม่สามารถดำเนินการได้
2. หน่วยงานประเมินความสอดคล้องที่ได้รับอนุญาตจะต้องดำเนินการประเมินความสอดคล้องอย่างเป็นธรรมโดยใช้วิธีตามข้อกำหนดทางเทคนิค

(การเปลี่ยนแปลงที่อยู่ในการประกอบกิจการ)

มาตรา 34

เมื่อหน่วยงานประเมินความสอดคล้องที่ได้รับอนุญาตมีการเปลี่ยนสถานที่ประกอบกิจการขณะที่มีการประเมินความสอดคล้อง จะต้องแจ้งต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรมก่อนวันที่จะทำการเปลี่ยนแปลงอย่างน้อย 2 สัปดาห์

(กฎของการดำเนินการ)

มาตรา 35

1. หน่วยงานประเมินความสอดคล้องที่ได้รับอนุญาตจะต้องกำหนดกฎของการดำเนินการเพื่อใช้สำหรับการประเมินความสอดคล้อง (ต่อไปจะเรียกว่า "กฎของการดำเนินการ") และจะต้องแจ้งต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรมก่อนที่จะมีแผนดำเนินการประเมินความสอดคล้อง บทบัญญัตินี้จะใช้บังคับเมื่อมีแผนที่จะเปลี่ยนแปลงกฎการดำเนินการ
2. เรื่องที่กำหนดในกฎการดำเนินการจะต้องระบุไว้ในคำสั่ง METI

(การพักใช้หรือการยกเลิกการดำเนินการ)

มาตรา 36

เมื่อหน่วยงานประเมินความสอดคล้องที่ได้รับอนุญาตต้องการพักใช้หรือยกเลิกการประเมินทั้งหมดหรือบางส่วนของดำเนินการประเมินความสอดคล้อง จะต้องแจ้งต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรมตามคำสั่ง METI

ยกเลิก มาตรา 37 ถึง 39

(การออกคำสั่งในการปฏิบัติ)

มาตรา 40

เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรมเห็นว่าหน่วยงานประเมินความสอดคล้องที่ได้รับอนุญาตไม่สามารถปฏิบัติตามบทบัญญัติตามความในข้อใดข้อหนึ่งของมาตรา 31 ได้ รัฐมนตรีอาจสั่งการให้นำมาตรการที่จำเป็นมาใช้เพื่อให้ปฏิบัติตามบทบัญญัตินั้น

(คำสั่งสำหรับการปรับปรุง)

มาตรา 40-2

เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรมเห็นว่าหน่วยงานประเมินความสอดคล้องที่ได้รับอนุญาตฝ่าฝืนตามความในมาตรา 33 รัฐมนตรีอาจสั่งการให้ดำเนินการประเมินความสอดคล้องหรือนำมาตรการที่จำเป็นมาใช้เพื่อปรับปรุงวิธีการดำเนินงาน รวมถึงวิธีการประเมินความสอดคล้อง

(การยกเลิกการอนุญาต)

มาตรา 41

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรมอาจสั่งยกเลิกการอนุญาต หรืออาจสั่งการพักใช้การดำเนินการประเมินความสอดคล้องทั้งหมดหรือบางส่วนตามเวลาที่รัฐมนตรีกำหนด เมื่อหน่วยงานที่ประเมินความสอดคล้องที่ได้รับอนุญาตเข้าข่ายดังต่อไปนี้

- (1) เมื่อหน่วยงานประเมินความสอดคล้องที่ได้รับอนุญาตเข้าข่ายตามความในมาตรา 30 ข้อ 1 หรือ ข้อ 3
- (2) เมื่อมีการฝ่าฝืนตามความในมาตรา 33 มาตรา 34 มาตรา 35 วรรค 1 มาตรา 36 หรือ มาตรา 42
- (3) เมื่อมีการฝ่าฝืนคำสั่งตามความในมาตรา 40
- (4) เมื่อมีการฝ่าฝืนเงื่อนไขตามมาตรา 43 วรรค 1
- (5) เมื่อการอนุญาตตามที่ระบุในมาตรา 9 วรรค 1 ได้มาโดยการหลอกลวง

(รายละเอียดในเอกสารการบันทึก)

มาตรา 42

1. หน่วยงานประเมินความสอดคล้องที่ได้รับอนุญาตจะต้องจัดเตรียมเอกสารการบันทึกและลงรายละเอียดในเอกสารนั้น ได้แก่เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการประเมินความสอดคล้องที่กำหนดโดยคำสั่ง METI
2. เอกสารสำหรับการบันทึกตามที่กำหนดในวรรคที่ 1 จะต้องเป็นไปตาม คำสั่ง METI

(การดำเนินการประเมินความสอดคล้องโดยกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรม)

มาตรา 42-2

1. เมื่อหน่วยงานประเมินความสอดคล้องที่ได้รับอนุญาตให้ดำเนินการประเมินความสอดคล้องทั้งหมดหรือเพียงบางส่วนประสบความลำบากในการประเมินอันเนื่องมาจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ หรือกรณีอื่นๆ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรมอาจสั่งการให้มีการดำเนินการประเมินความสอดคล้องที่เกี่ยวข้องทั้งหมดหรือบางส่วนหากเห็นว่ามีความจำเป็น
2. ความจำเป็นที่กล่าวถึงในวรรคแรกนั้น รัฐมนตรีอาจให้จัดตั้งหน่วยงานแห่งชาติขึ้น หากเห็นว่าห้องปฏิบัติการทดสอบด้านเทคโนโลยีอุตสาหกรรม (ต่อไปจะเรียกว่า “ห้องปฏิบัติการทดสอบแห่งชาติ”) ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ดำเนินการอย่างอิสระ หรือ สถาบันแห่งชาติได้นำประเมินความสอดคล้องไปปฏิบัติทั้งหมดหรือบางส่วน
3. เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรมสั่งการหรือให้จัดตั้งห้องปฏิบัติการทดสอบแห่งชาติ หรือสถาบันแห่งชาติซึ่งได้นำการประเมินความสอดคล้องไปปฏิบัติทั้งหมดหรือบางส่วนตามความในสองวรรคข้างต้น มีการถ่ายโอนการดำเนินการประเมินความสอดคล้องและเรื่องอื่นๆที่จำเป็นตามที่กำหนดโดย คำสั่ง METI

ตอนที่ 2 หน่วยงานประเมินความสอดคล้องที่ได้รับการอนุมัติ

(การอนุมัติ)

มาตรา 42-3

1. การอนุมัติที่กำหนดตามความในมาตรา 9 วรรค 1 จะดำเนินการโดยเริ่มจากการยื่นคำขอโดยบุคคลซึ่งมีความประสงค์ที่จะนำการประเมินความสอดคล้องไปปฏิบัติ (ยกเว้นบุคคลที่จะนำการประเมินความสอดคล้องไปปฏิบัติที่มีสถานประกอบการตั้งอยู่ในต่างประเทศ) ให้เป็นไปตามคำสั่ง METI ประเภทของผลิตภัณฑ์ที่กำหนดโดยคำสั่ง METI ตามความในมาตรา 29
2. บทบัญญัติตามความในมาตรา 29 วรรค 2 และมาตรา 30 ถึง 32 จะใช้บังคับโดยอนุโลมต่อการอนุมัติตามความในมาตรา 9 วรรค 1 และมาตรา 33 ถึง 36 มาตรา 40 มาตรา 40-2 และมาตรา 42 โดยจะใช้บังคับโดยอนุโลมกับบุคคลที่ได้รับอนุมัติตามความในมาตรา 9 วรรค 1 (ต่อไปจะเรียกว่า “หน่วยงานประเมินความสอดคล้องที่ได้รับการอนุมัติ”) ในกรณีนี้ คำว่า “คำสั่ง” ในมาตรา 40 และ มาตรา 40-2 จะถือว่าเท่ากับ “ร้องขอ”

คำสั่งยกเลิกการอนุมัติ)

มาตรา 42-4

1. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรมอาจสั่งการยกเลิกการอนุมัติ เมื่อหน่วยงานประเมินความสอดคล้องที่ได้รับอนุญาตเข้าข่ายในข้อดังต่อไปนี้
 - (1) เข้าข่ายตามความในมาตรา 30 ข้อ 1 หรือ ข้อ 3 ที่ใช้บังคับโดยอนุโลมตามวรรค 2 ของมาตรา 42-3
 - (2) เมื่อมีการฝ่าฝืนตามความในมาตรา 33 มาตรา 34 มาตรา 35 วรรค 1 มาตรา 36 หรือมาตรา 42 ที่ใช้บังคับโดยอนุโลมตามวรรค 2 ของมาตรา 42-3
 - (3) เมื่อไม่ปฏิบัติตามการร้องขอตามความในมาตรา 40 หรือ มาตรา 40-2 ที่ใช้บังคับโดยอนุโลมตามวรรค 2 ของมาตรา 42-3
 - (4) เมื่อมีการฝ่าฝืนเงื่อนไขตามมาตรา 43 วรรค 1
 - (5) เมื่อการอนุมัติที่ได้มาตามที่กำหนดในมาตรา 9 วรรค 1 ได้มาโดยการหลอกลวง
 - (6) เมื่อไม่ปฏิบัติตามคำร้องขอที่จัดทำโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรม ต่อการพักใช้การประเมินความสอดคล้องทั้งหมดหรือบางส่วน ตามระยะเวลาที่รัฐมนตรีกำหนด และเมื่อใดก็ตามหากรัฐมนตรีเห็นว่าหน่วยงานประเมินความสอดคล้องที่ได้รับอนุญาตเข้าข่ายข้อใดข้อหนึ่งดังที่ได้กล่าวมาแล้ว

- (7) เมื่อไม่จัดทำรายงานหรือยื่นรายงานที่เป็นเท็จ ในกรณีเช่นนี้ หากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรมเห็นว่ามีความจำเป็น จะสั่งการให้หน่วยงานประเมินความสอดคล้องที่ได้รับอนุมัติยื่นรายงานการดำเนินการ
- (8) เมื่อการตรวจสอบได้ถูกปฏิเสธ มีการขัดขวาง หรือหลบเลี่ยง หรือการสอบสวนไม่ได้รับการตอบแจ้งโดยปราศจากเหตุผลใดๆทั้งสิ้น หรือเคยมีการตอบแจ้งที่เป็นเท็จ ในกรณีนี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรมจะแต่งตั้งตัวแทนตามกฎหมายเพื่อมาตรวจสอบหรือสอบสวนเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวตามความในมาตรา 46 วรรค 2 ไปยังสำนักงานของหน่วยงานประเมินความสอดคล้องที่ได้รับอนุมัติหรือสถานที่ประกอบกิจการ
- (9) เมื่อไม่มีความสามารถจ่ายค่าธรรมเนียมตามวรรคที่รับรองตามนั้น
2. ค่าใช้จ่ายที่กำหนดสำหรับการตรวจสอบที่กำหนดในข้อ 8 ของวรรคที่แล้ว (ยกเว้นค่าใช้จ่ายที่พิจารณาโดยคำสั่งคณะรัฐมนตรี) จะต้องรับผิดชอบโดยหน่วยงานประเมินความสอดคล้องที่ได้รับอนุมัติให้ตรวจสอบในส่วนที่เกี่ยวข้อง
 3. เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรมเห็นว่ามีความจำเป็น รัฐมนตรีอาจสั่งการให้จัดตั้งสถาบันแห่งชาติเพื่อตรวจสอบหรือสอบสวนตามความในวรรค 1 ข้อ 8 ได้
 4. เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรมได้จัดตั้งสถาบันแห่งชาติเพื่อมาตรวจสอบหรือทำการสอบสวน ตามความในวรรคที่แล้ว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรมจะกำหนดสถานที่ในการตรวจสอบหรือเรื่องอื่นๆหากมีความจำเป็น และแจ้งให้สถาบันแห่งชาตินำไปปฏิบัติ
 5. เมื่อสถาบันแห่งชาติได้นำการตรวจสอบหรือการสอบสวนไปปฏิบัติตามความในวรรค 3 ตามคำสั่งแนะของรัฐมนตรีตามที่กำหนดในวรรคที่แล้ว สถาบันแห่งชาติจะต้องรายงานผลให้รัฐมนตรีทราบด้วย

ตอนที่ 5-2 ระเบียบในการป้องกันอันตราย

(คำสั่งสำหรับการป้องกันอันตราย)

มาตรา 42-5

เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรมเห็นว่ามีความเป็นไปได้ที่จะเกิดอันตรายหรือคลื่นรบกวนที่เกิดจากเหตุผลที่จะกล่าวถึงในข้อต่อไป นี้ และเห็นว่ามีความจำเป็นบางอย่างเพื่อป้องกันอันตรายหรือคลื่นรบกวนที่เพิ่มขึ้น รัฐมนตรีอาจสั่งการให้บุคคลที่เกี่ยวข้องเรียกคืนเครื่องใช้และวัสดุไฟฟ้าที่ได้จำหน่ายไปหรือนำมาตรวจการที่จำเป็นอย่างอื่นมาใช้เพื่อป้องกันอันตรายหรือคลื่นรบกวนจากเครื่องใช้และวัสดุไฟฟ้างกล่าว

- (1) เมื่อหน่วยงานที่มีการดำเนินการผลิต การนำเข้า หรือการจำหน่ายเครื่องใช้และวัสดุไฟฟ้ามีการฝ่าฝืนความในมาตรา 27 วรรค 1 และมีการจำหน่ายเครื่องใช้และวัสดุไฟฟ้า
- (2) เมื่อรายงานของผู้ขายมีการผลิต นำเข้า หรือจำหน่ายผลิตภัณฑ์เครื่องใช้และวัสดุไฟฟ้าที่กล่าวถึงในรายงานนั้นไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดทางเทคนิค (ไม่รวมถึงการผลิต หรือนำเข้าซึ่งปฏิบัติตามเงื่อนไขตามความในมาตรา 8 วรรค 1)

ตอนที่ 6 บทบัญญัติอื่นๆ

(เงื่อนไขสำหรับการอนุมัติ)

มาตรา 43

1. เงื่อนไขอาจจะแนบอยู่กับการอนุมัติหรือการอนุญาตตามความในมาตรา 8 วรรค 1 ข้อ 1 มาตรา 9 วรรค 1 หรือ มาตรา 27 วรรค 2 ข้อ 1
2. เงื่อนไขที่กำหนดในวรรคที่แล้ว จะถูกกำหนดเพื่อให้มั่นใจว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการอนุมัติหรือการอนุญาต และจะต้องไม่กำหนดเงื่อนไขที่มากเกินไปจนเกินความจำเป็น ต่อการอนุมัติหรืออนุญาต

(การประกาศ)

มาตรา 44

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรมจะออกประกาศในราชกิจจานุเบกษาในกรณีดังต่อไปนี้

- (1) เมื่อการอนุญาตหรือการอนุมัติได้ปฏิบัติตามความในมาตรา 9 วรรค 1
- (2) เมื่อมีการห้ามแสดงเครื่องหมายตามความในมาตรา 12
- (3) เมื่อได้รับประกาศตามความในมาตรา 34 (รวมถึงการยื่นคำขอที่ใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา 42-3 วรรค 2)
- (4) เมื่อได้รับประกาศตามความในมาตรา 36 (รวมถึงการยื่นคำขอที่ใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา 42-3 วรรค 2)
- (5) เมื่อมีการยกเลิกหรือสั่งพักใช้การอนุญาตการประเมินความสอดคล้องตามความในมาตรา 41
- (6) เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรมพิจารณาให้นำการประเมินความสอดคล้องไปปฏิบัติทั้งหมดหรือเพียงบางส่วนตามความในมาตรา 42-2 วรรค 1 หรือพิจารณาไม่ให้นำดำเนินการทั้งหมดหรือเพียงบางส่วนที่รัฐมนตรีได้พิจารณาไปแล้ว
- (7) เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรมพิจารณาให้จัดตั้งห้องปฏิบัติทดสอบแห่งชาติหรือสถาบันแห่งชาติเพื่อดำเนินการประเมินความสอดคล้องทั้งหมดหรือเพียงบางส่วนตามความในมาตรา 42-2 วรรค 2 หรือ เมื่อรัฐมนตรีได้พิจารณาไม่ต้องจัดตั้งห้องปฏิบัติทดสอบแห่งชาติ

หรือสถาบันแห่งชาติในการดำเนินการประเมินความสอดคล้องไปปฏิบัติทั้งหมดหรือบางส่วนที่ได้มีการนำไปปฏิบัติแล้ว

(8) เมื่อยกเลิกการอนุมัติตามความในมาตรา 42-4 วรรค 1

(การรวบรวมรายงาน)

มาตรา 45

1. ภายใต้ข้อจำกัดที่มีความจำเป็นต่อการบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้ ที่กำหนดโดยคำสั่งคณะรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรมอาจสั่งการให้ยอมรับรายงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการจากบุคคลที่ประกอบธุรกิจการผลิต การนำเข้า หรือการจำหน่ายเครื่องใช้และวัสดุไฟฟ้า หรือบุคคลที่ประกอบธุรกิจตามความในมาตรา 28 วรรค 2
2. ภายใต้ข้อจำกัดที่มีความจำเป็นต่อการบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรมอาจสั่งการให้หน่วยงานประเมินความสอดคล้องที่ได้รับอนุญาตยื่นรายงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการและการเงิน

(การตรวจสอบเฉพาะที่)

มาตรา 46

1. ภายใต้ข้อจำกัดที่จำเป็นต่อการบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรมอาจสั่งการให้ผู้แทนตามกฎหมายของรัฐมนตรีเข้าไปยังสำนักงาน โรงงาน สถานประกอบการธุรกิจ ร้านค้า หรือโกดังของบุคคลที่ประกอบธุรกิจการผลิต การนำเข้า หรือการจำหน่ายเครื่องใช้และวัสดุไฟฟ้า หรือบุคคลที่ประกอบธุรกิจตามความในมาตรา 28 วรรค 2 เพื่อวัตถุประสงค์ในการตรวจสอบเครื่องใช้และวัสดุไฟฟ้า สมุดจดบันทึก เอกสาร หรือเรื่องอื่นๆ หรือสอบสวนบุคคลที่เกี่ยวข้อง
2. ภายใต้ข้อจำกัดที่จำเป็นต่อการบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรมอาจสั่งการให้ผู้แทนตามกฎหมายของรัฐมนตรีเข้าไปยังสำนักงาน หรือสถานประกอบการธุรกิจ ของหน่วยงานประเมินความสอดคล้องที่ได้รับอนุญาต เพื่อวัตถุประสงค์ในการตรวจสอบเงื่อนไขของการดำเนินงาน สมุดจดบันทึก เอกสาร หรือเรื่องอื่นๆ หรือสอบสวนบุคคลที่เกี่ยวข้อง
3. เจ้าหน้าที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการตรวจสอบ ณ จุดเกิดเหตุหรือการสอบสวนตามความในสองวรรคข้างต้น จะต้องนำหนังสือรับรองมาแสดงความเป็นเจ้าหน้าที่และแสดงหนังสือรับรองนั้นต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

4. เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรมเห็นว่ามีความจำเป็น รัฐมนตรีอาจสั่งการให้จัดตั้งสถาบันแห่งชาติมาตรวจสอบ ณ จุดเกิดเหตุ หรือทำการสอบสวนตามความในวรรค 1 หรือ 2
5. เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรมได้จัดตั้งสถาบันแห่งชาติมาตรวจสอบ ณ จุดเกิดเหตุ หรือสอบสวนตามความในวรรคที่แล้ว รัฐมนตรีจะต้องระบุสถานที่ตรวจสอบ ณ จุดเกิดเหตุ และเรื่องอื่นๆ ที่จำเป็น และแจ้งข้อเท็จจริงต่อสถาบันแห่งชาติเพื่อดำเนินการ
6. เมื่อสถาบันแห่งชาติได้ตรวจสอบ ณ จุดเกิดเหตุ หรือสอบสวนตามความในวรรค 4 ตามคำชี้แนะของรัฐมนตรีตามที่ระบุในวรรคที่แล้ว สถาบันแห่งชาติจะต้องรายงานผลต่อรัฐมนตรี
7. เจ้าหน้าที่คนใดก็ตามของสถาบันแห่งชาติที่ได้เข้าไปมีส่วนในการตรวจสอบ ณ จุดเกิดเหตุ หรือสอบสวนตามความในวรรค 4 จะต้องนำหนังสือรับรองมาแสดงความเป็นเจ้าหน้าที่และแสดงหนังสือรับรองนั้นต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง
8. หน่วยงานที่ตรวจสอบ ณ จุดเกิดเหตุที่ได้รับอนุญาตตามความในวรรค 1 หรือ 2 ไม่ต้องอธิบายถึงการขออนุญาตนั้น ทั้งนี้เพื่อวัตถุประสงค์ของวิธีพิจารณาความอาญา

(การยอมรับเครื่องใช้และวัสดุไฟฟ้า)

มาตรา 46-2

1. การตรวจสอบโดยผ่านคนกลางซึ่งเป็นตัวแทนตามกฎหมายที่ได้รับการแต่งตั้งโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรมตามความในวรรค 1 ของมาตรา 46 หรือโดยสถาบันแห่งชาติตามความในวรรค 4 ของมาตรา 46 จะถือว่าเครื่องใช้และวัสดุนั้นมีปัญหาอย่างมากต่อการตรวจสอบ ณ จุดตั้งต้น รัฐมนตรีอาจสั่งการผู้เป็นเจ้าของ หรือผู้ครอบครองซึ่งสินค้าดังกล่าวให้ยื่นคำขอภายในเวลาที่กำหนดเป็นพิเศษ
2. รัฐบาลญี่ปุ่น (หรือรัฐบาลส่วนท้องถิ่นในกรณีที่มีการบริหารอยู่ภายใต้อำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรมตามความในวรรคที่แล้ว ที่ดำเนินการโดยรัฐบาลส่วนท้องถิ่นตามที่กำหนดโดยคำสั่งคณะรัฐมนตรีตามความในมาตรา 55-2) จะต้องจ่ายค่าชดเชยต่อผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการปฏิบัติตามคำสั่งตามความในวรรคที่แล้ว
3. การจ่ายค่าชดเชยต่อความเสียหายตามความในวรรคที่แล้ว จะพิจารณาถึงความเสียหายที่เกิดขึ้นตามปกติอันเนื่องมาจากผลของคำสั่งตามความในวรรค 1

(คำสั่งต่อสถาบันแห่งชาติ)

มาตรา 46-3

เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรมเห็นว่ามีความจำเป็นเพื่อให้เกิดความมั่นใจในการปฏิบัติที่เหมาะสมในการตรวจสอบหรือการสอบสวนตามความในมาตรา 42-4 วรรค 3 หรือการตรวจสอบ ณ จุดเกิดเหตุ หรือการสอบสวนตามความในมาตรา 46 วรรค 4 รัฐมนตรีอาจสั่งการที่จำเป็นต่อการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องของสถาบันแห่งชาติ

ยกเลิก มาตรา 47 และ 48

(การรับฟังความคิดเห็นของประชาชน)

มาตรา 49

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรมจะจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนเมื่อมีการประกาศใช้ แก้ไขกฎหมาย หรือยกเลิกส่วนใดส่วนหนึ่งของคำสั่งคณะรัฐมนตรี ตามความในมาตรา 2 หรือ มาตรา 28 วรรค 2

(การร้องขอให้มีการสืบสวนในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการจัดการ ที่ดำเนินการโดยห้องปฏิบัติการทดสอบแห่งชาติ หรือสถาบันแห่งชาติ)

มาตรา 50

บุคคลใดก็ตามไม่เห็นด้วยกับการจัดการ หรือ การไม่ปฏิบัติตามการประเมินความสอดคล้องที่เกี่ยวข้องโดยห้องปฏิบัติการทดสอบแห่งชาติ หรือสถาบันแห่งชาติ อาจร้องขอให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรมดำเนินการสืบสวนตามกฎหมายว่าด้วยการไต่สวนข้อคัดค้านการบริหารที่ไม่เห็นชอบด้วยกฎหมาย (กฎหมายฉบับที่ 160 ปี ค.ศ.1962)

(การรับฟังข้อคิดเห็นในกระบวนการต่อสู้ตามกฎหมาย)

มาตรา 51

1. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรมจะวินิจฉัย หรือพิจารณาคำร้องสำหรับการสืบสวน หรือคำคัดค้านที่เกี่ยวข้องกับการจัดการตามความในกฎหมายฉบับนี้ หรือ คำสั่งตามกฎหมายฉบับนี้ตามที่ได้มีการเปิดรับฟังข้อคิดเห็นหลังจากที่มีการประกาศแจ้งล่วงหน้าในช่วงเวลาที่เหมาะสมต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการ
2. ประกาศแจ้งล่วงหน้าที่กล่าวถึงในวรรค 1 จะต้องระบุ วันที่ สถานที่ และชื่อเรื่อง

3. การรับฟังข้อคิดเห็นจากประชาชนในวรรค 1 บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการ และบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง จะต้องให้โอกาสในการแสดงหลักฐานที่เกี่ยวข้องและชี้แจงข้อคิดเห็นนั้น

(การใช้บังคับและการออกคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประเมินความสอดคล้อง)

มาตรา 52

1. เมื่อหน่วยงานประเมินความสอดคล้องที่ได้รับการอนุญาตไม่นำการประเมินความสอดคล้องไปปฏิบัติกับเครื่องใช้และวัสดุไฟฟ้าที่กำหนด สำหรับการผลิต หรือนำเข้าตามการรายงานของผู้ขาย หรือรายงานของผู้ขายมีข้อคัดค้านเกี่ยวกับผลการประเมินความสอดคล้องของหน่วยประเมินความสอดคล้องที่ได้รับการอนุญาต อาจนำเสนอรายงานของผู้ขายต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรมเพื่อให้รัฐมนตรีสั่งการให้หน่วยประเมินความสอดคล้องที่ได้รับการอนุญาตนำการประเมินความสอดคล้องไปปฏิบัติ หรือ ดำเนินการประเมินความสอดคล้องใหม่
2. เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรมได้รับคำขอตามที่ระบุในวรรคที่แล้ว และรัฐมนตรีเห็นว่าหน่วยงานประเมินความสอดคล้องที่ได้รับการอนุญาตเกี่ยวข้องกับคำขอที่มีการฝ่าฝืนตามความในมาตรา 33 รัฐมนตรีจะออกคำสั่งต่อหน่วยงานประเมินความสอดคล้องโดยอ้างถึงคำขอตามความในมาตรา 40-2
3. ในกรณีของคำขอตามความในวรรคที่แล้ว หากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรมตัดสินใจประกาศหรือไม่ประกาศคำสั่งตามความในมาตรา 40-2 รัฐมนตรีจะแจ้งรายงานต่อผู้ยื่นคำขอโดยทันที
4. สามารถรื้อข้างต้นจะใช้บังคับโดยอนุโลมกับหน่วยงานประเมินความสอดคล้องที่ได้รับการอนุมัติ ในกรณีดังกล่าว “จะสั่งการ” ในวรรค 1 จะปฏิบัติเช่นเดียวกับ “จะร้องขอ” ในวรรค 2 ของ “มาตรา 33” จะปฏิบัติเช่นเดียวกับ “การใช้บังคับโดยอนุโลมของมาตรา 33 ตามความในมาตรา 42-3 วรรค 2” ในวรรค 2 และ 3 ของ “มาตรา 40-2” จะปฏิบัติเช่นเดียวกับ “การใช้บังคับโดยอนุโลมของมาตรา 40-2 ตามความในมาตรา 42-3 วรรค 2” และคำว่า “คำสั่ง” จะปฏิบัติเช่นเดียวกับ “ร้องขอ”

(ค่าธรรมเนียม)

มาตรา 53

1. บุคคลที่ยื่นขอประเมินความสอดคล้องต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรมตามความในมาตรา 42-2 วรรค 1 หรือ ประเมินความสอดคล้องโดยห้องปฏิบัติการทดสอบแห่งชาติ หรือสถาบันแห่งชาติตามความในมาตรา 42-2 วรรค 2 จะต้องชำระค่าธรรมเนียมตามความเป็นจริงตามคำสั่งคณะรัฐมนตรี

2. ในกรณีที่ยื่นขอประเมินความสอดคล้องต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรม ค่าธรรมเนียมที่กล่าวถึงในวรรคที่แล้วจะเป็นรายได้แผ่นดิน ในกรณีที่ยื่นขอประเมินความสอดคล้องต่อห้องปฏิบัติการทดสอบแห่งชาติ ค่าธรรมเนียมจะเป็นรายได้ของห้องปฏิบัติการทดสอบแห่งชาติ และในกรณีที่การยื่นขอประเมินความสอดคล้องต่อสถาบันแห่งชาติ ค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บจะเป็นรายได้ของสถาบันแห่งชาติ

(การปฏิบัติที่เป็นพิเศษสำหรับเครื่องใช้และวัสดุไฟฟ้าเพื่อการส่งออก)

มาตรา 54

เครื่องใช้และวัสดุไฟฟ้าเพื่อการส่งออกอาจได้รับการยกเว้นไม่ต้องยื่นขออนุญาตตามกฎหมายฉบับนี้ ตามคำสั่งคณะรัฐมนตรี หรืออาจได้รับการพิจารณาเป็นกรณีพิเศษ

(มาตรการชั่วคราว)

มาตรา 55

ในกรณีของการประกาศใช้กฎหมาย การแก้ไข หรือการยกเลิกคำสั่งคณะรัฐมนตรี หรือ คำสั่ง METI ตามความที่ออกในกฎหมายฉบับนี้ อาจสั่งการโดยคำสั่งคณะรัฐมนตรีหรือคำสั่ง METI ให้ประกาศมาตรการชั่วคราวตามความจำเป็นที่เหมาะสมต่อการประกาศใช้ แก้ไข หรือยกเลิกกฎหมายนั้น

(การดำเนินการที่นำเสนอโดยรัฐบาลส่วนท้องถิ่น)

มาตรา 55-2

ในส่วนของการบริหารจัดการโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรมตามกฎหมายฉบับนี้เป็นไปตามคำสั่งคณะรัฐมนตรีตามการนำเสนอของรัฐบาลส่วนท้องถิ่น

(การแต่งตั้งตัวแทนของหน่วยงาน)

มาตรา 56

เรื่องที่เกี่ยวข้องกับอำนาจในการตัดสินใจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรมตามความในกฎหมายฉบับนี้ อาจแต่งตั้งตัวแทนซึ่งเป็นผู้อำนวยความสะดวกสำหรับนักเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรม ดำเนินการแทนตามคำสั่งคณะรัฐมนตรี

ตอนที่ 7 บทลงโทษ

มาตรา 57

ผู้ใดก็ตามเข้าข่ายในข้อต่อไปนี้จะต้องถูกจำคุกไม่เกิน 1 ปี และ/หรือ ระวังโทษปรับเป็นเงินไม่เกิน 1 ล้านบาท

- (1) ผู้ใดก็ตามฝ่าฝืนการแสดงเครื่องหมายตามความในมาตรา 10 วรรค 2
- (2) ผู้ใดก็ตามฝ่าฝืนข้อห้ามตามความในมาตรา 12 (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อ 1)
- (3) ผู้ใดก็ตามที่จำหน่าย หรือมีวัตถุประสงค์เพื่อจำหน่ายเครื่องใช้และวัสดุไฟฟ้า มีการฝ่าฝืนตามความในมาตรา 27 วรรค 1
- (4) ผู้ใดก็ตามที่ใช้เครื่องใช้และวัสดุไฟฟ้าที่มีการฝ่าฝืนตามความในมาตรา 28 วรรค 1 หรือ 2
- (5) ผู้ใดก็ตามที่มีการฝ่าฝืนคำสั่งในการพักใช้ใบอนุญาตดำเนินการตามความในมาตรา 41
- (6) ผู้ใดก็ตามที่มีการฝ่าฝืนคำสั่งตามความในมาตรา 42-5

มาตรา 58

ผู้ใดก็ตามเข้าข่ายข้อหนึ่งข้อใดดังต่อไปนี้จะต้องระวังโทษปรับไม่เกิน 300,000 บาท

- (1) ผู้ใดก็ตามไม่จัดทำรายงานตามความในมาตรา 3 หรือทำรายงานเท็จ
- (2) ผู้ใดก็ตามไม่ดำเนินการทดสอบ ไม่จัดทำบันทึกการทดสอบ จัดเตรียมข้อมูลการทดสอบปลอม หรือไม่เก็บรักษาบันทึกการทดสอบ ซึ่งเป็นการฝ่าฝืนตามความในมาตรา 8 วรรค 2
- (3) ผู้ใดก็ตามไม่ปฏิบัติตามหนังสือรับรองที่ได้รับ หรือไม่เก็บรักษาหนังสือรับรอง ซึ่งเป็นการฝ่าฝืนตามความในมาตรา 9 วรรค 1
- (4) ผู้ใดก็ตามไม่จัดทำประกาศตามความในมาตรา 36 หรือปลอมแปลงประกาศ
- (5) ผู้ใดก็ตามไม่ปฏิบัติตามรายละเอียดตามที่ระบุในมาตรา 42 วรรค 1 ซึ่งเป็นการฝ่าฝืนตามบทบัญญัติ นั้น มีการจัดทำข้อมูลที่เป็นเท็จ หรือไม่เก็บรักษาสมุดบันทึกข้อมูล ซึ่งเป็นการฝ่าฝืนตามความในมาตรา 42 วรรค 2
- (6) ผู้ใดก็ตามไม่จัดทำรายงานตามความในมาตรา 45 วรรค 1 หรือ 2 หรือจัดทำรายงานเท็จ
- (7) ผู้ใดก็ตามปฏิเสธ ชัดขวาง หรือหลบเลี่ยงการตรวจสอบตามความในมาตรา 46 วรรค 1 หรือ 2 หรือไม่ได้รับการตอบแจ้งโดยปราศจากเหตุผล หรือทำให้เกิดการเข้าใจผิดในการสอบสวน ตามความในวรรคดังกล่าว
- (8) ผู้ใดก็ตามมีการฝ่าฝืนคำสั่งตามที่ได้ออกประกาศตามความในมาตรา 46-2 วรรค 1

มาตรา 59

เมื่อตัวแทนของนิติบุคคล เจ้าหน้าที่ของรัฐ ลูกจ้าง หรือคนงานอื่นๆของนิติบุคคลหรือบุคคลมีการฝ่าฝืนบทบัญญัติข้อใดข้อหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของนิติบุคคลหรือบุคคลที่กล่าวถึง นิติบุคคลที่

เกี่ยวข้องจะต้องถูกลงโทษตามที่กำหนดในข้อนั้นและบุคคลที่เกี่ยวข้องจะต้องถูกลงโทษตามที่ระบุใน
มาตรานั้น หากมีการฝ่าฝืนบทบัญญัติดังต่อไปนี้

- (1) มาตรา 57 (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อ 2 และ 6) ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 100 ล้านบาท
- (2) มาตรา 57 (ไม่รวมถึงส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อ 2 และ 6) หรือมาตราที่แล้ว ต้องระวางโทษปรับตามที่
กำหนดในแต่ละมาตรา

มาตรา 60

ผู้ใดก็ตามไม่จัดทำประกาศตามความในมาตรา 4 วรรค 2 มาตรา 5 หรือ มาตรา 6 หรือบุคคลที่จัดทำ
รายงานที่เป็นเท็จ จะต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 200,000 เยน

มาตรา 61

เจ้าหน้าที่ผู้ใดก็ตามของสถาบันแห่งชาติมีการฝ่าฝืนคำสั่งตามความในมาตรา 46-3 จะต้องระวางโทษปรับ
ไม่เกิน 200,000 เยน
